

Pytanie 1

Czy intergrupa może nie udzielić rekomendacji grupie AA? W jakich sytuacjach intergrupa może odmówić grupie udzielenia rekomendacji?

Uzasadnienie

Grupa zgłosiła chęć prowadzenia mityngu na wydarzeniu ogólnopolskim. Jedną z sugestii organizatora było zdobycie rekomendacji własnej intergrupy. Grupa wystąpiła więc do intergrupy z prośbą o rekomendację. Sumienie intergrupy zdecydowało, że grupa takiej rekomendacji nie otrzyma.

Pytanie 2

Czy reprezentanci intergrup do rady regionu są członkami rady regionu, czy jedynie mogą brać udział w spotkaniach rady regionu?

Uzasadnienie:

W *Poradniku dla Służb AA* (s. 86) napisane jest, że zgromadzenie regionu decyduje o liczbie reprezentantów intergrupy do rady regionu, co może wskazywać, że reprezentanci należą do rady regionu. Natomiast na stronie 91 *Poradnika* wskazano, że radę regionu tworzą zazwyczaj następujące służby regionu: rzecznik, sekretarz, skarbnik i ewentualnie inni służebni. Dalej podano, że w spotkaniach rady regionu, oprócz służb regionu, mogą uczestniczyć z prawem do głosowania reprezentanci intergrup. Oznacza to, że nie traktuje się ich jako członków rady regionu.

Pytanie 3

Czy w sytuacji, kiedy w wyborach personalnych startuje dwóch kandydatów i żaden z nich nie uzyska większości 2/3 głosów, wygrywa ten, który uzyska większą liczbę głosów – nawet mniej niż zwykła większość?

Uzasadnienie:

Procedura Trzeciego Legatu opisana w *Poradniku dla służb AA* (s. 55) wskazuje, że jeżeli na jedno miejsce kandyduje więcej niż jedna osoba, to wybrany zostaje kandydat, który uzyskał co najmniej dwie trzecie oddanych głosów. Jeżeli nikt nie otrzymał wymaganej większości, skreśla się z listy tego kandydata, który otrzymał najmniejszą liczbę głosów. Z powyższego można wysnuć wniosek, że jeżeli w wyborach startowało dwóch kandydatów i żaden z nich nie uzyskał wymaganej większości 2/3, to skreśla się tego kandydata, który otrzymał mniejszą liczbę głosów. Oznacza to, że pozostał już tylko jeden kandydat i on zostaje wybrany.

Należy zauważyć, że nie ma tu zastosowania ani procedura przewidziana na stronie 54 *Poradnika*, ponieważ dotyczy ona sytuacji, kiedy kandyduje tylko jedna osoba, ani dalsza regulacja ze strony 55 *Poradnika* mówiąca o tym, że po skreśleniu osoby z najmniejszą liczbą głosów (musi nastąpić skreślenie), ponownie głosuje się na tych kandydatów, którzy pozostali na liście maksymalnie pięć razy lub do wyłonienia co najmniej dwóch kandydatów – w opisanym przypadku nie ma bowiem „kandydatów” (jest jeden kandydat), a tym bardziej nie można wyłonić „co najmniej dwóch kandydatów”. Ponadto, zgodnie z następną regulacją, jeżeli żaden z pozostałych dwóch kandydatów nie uzyska wymaganej większości 2/3 głosów, wtedy o wyborze do służby decyduje losowanie – nie ma tu „pozostałych dwóch kandydatów”, został bowiem tylko jeden, a dwaj kandydaci startujący na początku nie byli „pozostałymi”.

Pytanie 4

Czy sama obecność alkoholika na mityngu danej grupy AA oznacza, że jest on jej członkiem?

Uzasadnienie:

Na stronie 59 *Poradnika dla służb AA* wskazano, że sama obecność na mityngu jest odczytywana jako deklaracja przynależności do grupy i do Wspólnoty. Zastrzeżenie budzi przynależność do grupy, nie do AA, bo tu Tradycja Trzecia nie pozostawia wątpliwości. Przecież wielu alkoholików uczęszcza na różne grupy. Czasami bywają tam tylko raz, a sama ich obecność rodziłaby zatem domniemanie, że są członkami każdej grupy, na której mityngi uczęszczają i mają pełne prawo do uczestnictwa. Nie chodzi tu o wolę alkoholika, ale o jego wiedzę czy świadomość, kiedy staje się on członkiem danej grupy AA. Jest to niezgodne z Koncepcją IV AA (*Wszystkie poziomy służby AA powinny mieć przyznane tradycyjne „Prawo do Uczestnictwa”, pozwalające na głosowanie proporcjonalne do ponoszonej odpowiedzialności*) oraz niespójne z treścią *Poradnika* na stronie 60, gdzie wskazano, że to przynależność do grupy macierzystej (oczywiście oceniana subiektywnie przez samego zainteresowanego) daje przywilej głosowania. A członkami grupy są osoby stale z nią związane, a nie jedynie obecne na mityngu. Poza tym, w mityngu otwartym może uczestniczyć każdy, nawet niealkoholik.

Pytanie 5

Czy zachowaniem zgodnym z zasadami Wspólnoty AA jest publikowanie przez struktury regionalne AA, lub osoby powołujące się na legitymację pochodzącą od tych struktur, treści w internecie oznaczonych symbolem AA bez ich uzgodnienia z Konferencją Służby Krajowej, Radą Powierników czy Biurem Służby Krajowej AA w Polsce, albo wprost odbiegających od oficjalnego stanowiska AA?

Uzasadnienie:

Na kanale YouTube i PodcAAst w aplikacji Spotify publikowane są informacje sygnowane literami naszej Wspólnoty. Wydaje się niekonsekwentne, że jeżeli publikujemy pewne informacje w formie papierowej (w książkach czy broszurach) poddawane są one procedurze akceptacji na poziomie służb krajowych, natomiast materiały w internecie nie. Czy nie powinny podlegać podobnej kontroli, żeby nie były emitowane treści, które nie odpowiadają oficjalnemu stanowisku Wspólnoty? W niektórych z tych materiałów niestety takie informacje się znajdują. Zrozumiałe jest, że są to doświadczenia poszczególnych alkoholików, ale przez to powielane są różne nieprawdziwe stereotypy o Wspólnocie, a fakt, że pochodzą one od nas – alkoholików z AA, tym bardziej mogą utwierdzać osoby postronne w tych błędnych przekonaniach (np. „wycieczki organizowane z klubu AA”). Na marginesie należy zwrócić uwagę na sposób emisji materiałów na powyższym PodcAAście. Treści tam prezentowane łączone są w jednym pliku z reklamą nomen omen zachęcającą do hazardu w formie online. Czy nie dochodzi tutaj przynajmniej do nadwyżżenia Tradycji Szóstej czy Tradycji Dziesiątej?

Pytanie 6

Czy umieszczanie nagrań z warsztatów i mityngów spikerskich w internecie nie stanowi naruszenia Tradycji AA, w szczególności tych dotyczących anonimowości?

Uzasadnienie:

Na grupie AA jest zwyczaj pytanie o zgodę na nagrywanie i udostępnianie spikerki. Do niedawna sądziłem, że te nagrania są bezpieczne. Niestety, dowiedziałem się, że mogą być wszędzie, nawet na Facebooku, kiedy jedna z osób mająca do nich dostęp zaczęła je upubliczniać. Tym samym w zasadzie każda osoba miała do nich dostęp. Wątpliwości pojawiły się już wcześniej, kiedy słuchając nagrań spikerek udostępnionych w internecie udało mi się „namierzyć” osobę dzielącą się swoim doświadczeniem. Nie było to problemem, gdyż oprócz imienia podana była miejscowość, także trudno tu mówić o anonimowości. Niestety spikerzy nie do końca wiedzą na co się zgadzają. W scenariuszu jest napisane: „Wszystkich obecnych na mityngu prosimy o zachowanie anonimowości osób oraz usłyszanych na mityngu spraw i zdarzeń”. Z jednej strony słyszę „nic nie mów na zewnątrz”, a z drugiej znajduję w internecie nagranie z mityngu, na którym byłem. Media cyfrowe są ogólnie dostępne i wielu z nas z nich korzysta, a ilość odtworzeń wypowiedzi znanych w AA postaci może podnosić ich „prestż” wśród członków naszej Wspólnoty.

Pytanie 7

Czy organizowanie corocznej Konferencji Służby Krajowej w miejscach należących do wyznań religijnych nie jest godzeniem w nasze Tradycje, które mówią o nie łączeniu się z żadną religią lub instytucją i o braku jakichkolwiek powiązań? Z jednej strony dwoimy się i troimy, żeby wytłumaczyć wszystkim ateistom i agnostykom, że AA jest duchowe (bo takie jest) a nie religijne, a potem jedziemy na konferencje do Ośrodka Konferencyjno-Rekolekcyjnego Archidiecezji...

Uzasadnienie

Od dwóch lat składane są wnioski do Konferencji, aby organizować ją w miejscu niereligijnym, ponadto każdego roku, a cofnęłam się dziesięć lat wstecz, zadawane są pytania dotyczące duchowości, religijności i ich powiązań z AA. Jedno jest szczególnie ciekawe łącznie z odpowiedzią:

Pytanie nr 3 (z 47. Konferencji Służby Krajowej):

Na okładce 133 numeru „Skrytki 2/4/3” z grudnia 2017 r. widnieją życzenia bożonarodzeniowe. W Preambule AA można przeczytać: „Wspólnota AA nie jest związana z żadną sektą, wyznaniem”. Czy takie teksty nie wskazują jasno, że wiążemy się z wyznaniem? Chciałem podkreślić, że we Wspólnocie AA są także ludzie innych wyznań lub bezwyznaniowi. Czy nie godzi to w Tradycję Pierwszą, w której mowa o jedności?

Odpowiedź

Tekst życzeń bożonarodzeniowych widniejących w 133 numerze „Skrytki 2/4/3” nie wskazuje jednoznacznie, że wiążemy się z wyznaniem, ale może godzić w jedność AA. Mówią o tym Preambuła AA i Tradycja Pierwsza. Odpowiedź na pytanie została przyjęta wymaganą większością głosów.

Skoro ta kwestia jest tak kontrowersyjna, że pojawia się w corocznych pytaniach i to od wielu lat, to dlaczego Zespół ds. Przygotowania Konferencji wciąż wybiera miejsca religijne na obrady KSK? Nie mamy wpływu na to, gdzie spotykają się grupy, ale uważam, że Konferencja powinna być dla nich przykładem.

Pytanie 8

Czy członkowie Konferencji objęci są jakimś immunitetem i nic co zrobią nie może powodować pociągnięcia ich do jakiegokolwiek (w tym formalno-prawnej) odpowiedzialności? Czy może członkowie Konferencji mają się nie zajmować sprawami, które mogłyby ewentualnie spowodować pociągnięcie ich do jakiegokolwiek (w tym formalno-prawnej) odpowiedzialności?

Uzasadnienie:

Coraz częściej słyszę przekonania na temat stwierdzenia: „Działania Konferencji nigdy nie mogą powodować pociągnięcia jej członków do odpowiedzialności karnej” powodujące, że alkoholicy zaczynają uważać, iż służebnych chroni jakiś immunitet i mogą bezkarnie robić, co im się podoba.

Pytanie 9

Czy do nazwy grupy w internetowym spisie mityngów można dodawać adnotacje, np. mityng „dla kobiet” „dla gejów” „dla młodych”, „mityg Kroków 1, 2, 3”, „Studium Wielkiej Księgi” itp., pod warunkiem jednoczesnego umieszczenia informacji, że nie wyklucza to udziału innych alkoholików?

Uzasadnienie

Pytanie zostało skierowane do Rady Powierników przez Zespół ds. Infrastruktury IT, który otrzymywał takie prośby od grup i chciał wyjaśnić wątpliwości co do zgodności takich zapisów z zasadami AA. Rada Powierników nie mogąc osiągnąć zasadniczej jednomyślności w tej kwestii, zdecydowała o przekazaniu jej w formie pytania do 49. KSK. Jednocześnie w uzasadnieniu drugiego wnioskodawcy podobnego pytania pojawił się argument: „Doświadczenie innych krajów pokazuje, że jest to przydatne. Grupa jest najwyższą władzą we Wspólnocie, dlaczego więc grupom stawiane są bariery i zakazy?”.

Pytanie 10

Zdarza się, że grupy/intergrupy organizują warsztaty, seminaria itp. spotkania na które zapraszani są profesjonalści – np. terapeuci, psychologowie (alkoholicy lub nie), a przedmiotem wydarzenia są tematy o problematyce alkoholowej, relacjach w rodzinie itp. które wykraczają poza ramy Dwunastu Kroków. Słyszysz się, że takie postępowanie narusza Tradycje Szóstą i Ósmą. Proszę o odpowiedź, czy tego typu działania są w konflikcie z naszymi Tradycjami ?

Uzasadnienie:

Wydaje się że w powyższej sytuacji nie zachodzi naruszenie Tradycji Szóstej, gdyż grupa AA „może współpracować z kim zechce... oraz że nie może się z nikim wiązać” – przy jednorazowym wydarzeniu raczej trudno mówić o trwałej współpracy. Kłopotliwa może być Tradycja Ósma, która mówi, że Wspólnota powinna na zawsze pozostać nieprofesjonalna oraz nigdy nie powinna płacić za niesienie posłania. Krytyczne głosy mówią, że nie powinno się w ogóle zapraszać, opłacać kosztów przyjazdu/pobytu czy poświęconego czasu – profesjonalistom. Grupy próbują radzić sobie z ewentualną krytyką (być może słuszną) w ten sposób, że na zaproszeniach nie piszą, że organizatorem jest grupa AA, nie umieszczają trójkąta AA oraz nie rozsyłają „oficjalnymi” kanałami informacji o wydarzeniu. Również na zlotach radości stosuje się zabieg polegający na tym, że spotkanie (mityng, warsztat) z profesjonalistą traktowane jest jako „ impreza towarzysząca”.

Pytanie 11

Czy Konferencja Służby Krajowej AA mogłaby udzielić odpowiedzi w sprawie ustalanych zasad i kryteriów przez zbiorowe sumienie całej naszej społeczności tj. Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce, zawartych w Karcie Konferencji Służby Krajowej i Regulaminie Pracy Służby Krajowej AA w Polsce – zatwierdzonych ilością co najmniej 3/4 głosów wszystkich członków Konferencji – czy są one obowiązujące dla wszystkich poziomów służb AA w Polsce ?

Uzasadnienie:

Karta Konferencji Służby Krajowej i Regulamin Służby Krajowej AA w Polsce oraz wszelkie w nich zmiany są zatwierdzane na Konferencji Służby Krajowej AA w Polsce ilością co najmniej 3/4 głosów, co w tym przypadku jest dość rygorystyczne. Zatem Konferencja Służby Krajowej AA w Polsce – będąc zbiorowym sumieniem całej naszej społeczności – ustalając takie zasady i kryteria oraz dokonywane w nich zmiany, nakłada jakby na wszystkie poziomy służb AA w Polsce, obowiązek ich stosowania i przestrzegania. W rzeczywistości to często inaczej wygląda, gdyż niektórzy członkowie Wspólnoty AA twierdzą, że są to tylko sugestie i możemy się do nich nie stosować!

Pytanie 12

Czy Konferencja Służby Krajowej AA może udzielić odpowiedzi na temat dotyczący głosowań w naszej Wspólnocie AA, w których decyzje, wnioski i pytania nie uzyskały wymaganej większości 2/3 głosów? Kogo uznać za mniejszość i wysłuchać jako głosu mniejszości – czy tych którzy głosowali „za” w danej sprawie czy tych, którzy głosowali „przeciw”, i jak dalej takie przypadki procedować ?

Uzasadnienie:

Kwestie głosu mniejszości są jasno określone w Koncepcji V, w której treści ujęte jest wnikliwe i rzetelne wysłuchanie głosu mniejszości. Sprawa prosto wygląda, kiedy głosowana kwestia uzyska wymaganą większość i wtedy oczywiste jest wysłuchanie głosu mniejszości i są to głosy zazwyczaj „przeciw”. Ale w przypadku nie uzyskania wymaganej większości, są już problemy z interpretacją takiej kwestii, które mają miejsce na różnych poziomach służb w naszej Wspólnocie AA.

Pytanie 13

Czy jeśli grupa AA nie mogą zapłacić czynszu za wynajem sali na terenie obiektu należącego do miasta (uchwała prezydenta miasta o nieodpłatnym wynajmie pomieszczeń) kupuje za pieniądze z kapelusza środki czystości dla ekipy sprzątającej ten obiekt lub wpłaca datek na miejskie schronisko dla zwierząt jest całkowicie samowystarczalna w myśl Siódmej Tradycji?

Uzasadnienie:

Zgodnie z sugestią KSK zadałem intergrupie takie oto pytanie:

Kilka grup z Intergrupy XXX spotyka się w obiektach miejskich, które jak wynika z rozporządzenia władz miasta są wynajmowane nieodpłatnie. W jaki sposób grupa ma w takim wypadku pozostać w zgodzie z Siódmą Tradycją? To jest oficjalne stanowisko intergrupy – slajd ze Skrytki z 2015 r. – informacje ze Światowego Mityngu Służb i to zdanie:

Jeśli właściciel wynajmowanego na potrzeby mityngu miejsca nie żąda zapłaty czynszu, wówczas grupa powinna dokonać darowizny w pieniądzu lub w naturze. Zrobiłem rozeznanie, jak to wygląda u innych grup w regionie i udało mi się ustalić, że jedna z grup kupuje papier toaletowy oraz środki czystości dla ekipy sprzątającej w miejskim obiekcie, w którym się spotykają. Inna grupa z naszego regionu wpłaca co miesiąc kasę na miejskie schronisko dla zwierząt. I stąd moje pytanie i można oczywiście procedować je dalej bez załącznika.